

XXXIII Évfolyam
1.szám,
1984.

MILYEN JÓ HALÁT ADNI AZ ÚRNAK,
ÉS ZENGENI NEVED DICŚÉRETÉT, Ó FELSÉGES,
HIRDETNI REGGEL SZERETETEDET,
HÜSÉGEDET MINDEN ÉJJEL.

92. zsoltár.

ÜZENET

A VENEZUELA

MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTÉNYEKHEZ

...bement Noé és családja a bárkába és velük együtt mindenfajta élőlény bementek, ahogyan Isten parancsolta.

Az Úr pedig bezárta Noé után az ajtót.

Beszélgetések során lépten-nyomon előkerül a múlt. Sok eseményt fájdalommal emlegetünk talán évtizedek elmúltával is. Van amin mosolygunk és van amit szeretnénk eleven tartani, jelenné tenni. Igen fontos, hogy multunkban rend legyen, hogy ne "söpörjünk semmit a szőnyeg alá" mintha ott láthatatlanná válna, hanem eltegyük szépen egy polcra, vagy kidobjuk a szemétre, ha oda való.

Sok embert kinez a multja, sokan betegszenek bele abba, ami már régen elmúlt, mert nem tudnak szabadulni tőle. Mások azért szerencsétlenek, mert nem tudják visszahozni a multat.

De figyeljünk csak erre a bibliai versre: Az Úr bezárta Noé mögött az ajtót.

A bárka még a földön állt. Az emberek jártak-keltek, csak mosolyogtak Noén, aki egy felhőből ilyen nagy ügyet csinált, hiszen esett már máskor is az eső.

De Noé úgy tett, ahogy az Úr parancsolta, és az Úr, bezárta mögötte az ajtót.

Bezárta azért, hogy biztonságban legyen, meg azért is, hogy semmi, amit hátra hagyott ne gyötörje, ne kísértse.

Isten a mi életünkben is gyakran becsuk egy ajtót. Ne tekintgessünk siránkozva visszafelé, ne nyugtalanodjunk amiatt, ami elmúlt, hanem adjunk hálát Istennek azért, hogy az Ő hajójában lehetünk.

A bárka nyugtalan vizeken, ismeretlen jövő felé úszott, de Noé nem félt, mert Isten zárta be mögötte az ajtót, Ő csak előre nézett és várt, amíg meg nem jelent a galamb az olajfaággal.

A PRESBITÉRIUM JELENTÉSE AZ 1983-AS
ESZTENDŐRŐL

Előterjeszti: Vladár Pál, Gondnok.

Mielőtt a presbitérium alapszabályszerű évi jelentését megtenném, szeretnék egy személyes köszönetet mondani a presbitérium minden egyes tagjának, akik a múlt évben is időt és erőfeszítést nem kímélve, sikerrel és hathatósan járultak hozzá ahhoz, hogy a munka áldott gyümölcsöket hozhasson. Szerepettel, megértéssel, sokszor igen nehéz körülmények között tették a presbitérium munkáját eredményessé, munkájuk sokszor felülmulta a gondnokét.

A presbitérium nevében szeretnék köszönetet mondani mindazon gyülekezeti tagoknak és gyülekezetünk nem-protestáns támogatóinak, akiknek a rendszeres közreműködése nélkül lehetetlen lenne sikeres gyülekezeti munkát elképzelni. Habár ennek a segítő munkának a jelentősége az őszi vásárral kapcsolatban a legszembeszökőbb, nemkevésbé fontosak a megszámlálhatatlan kisebb-nagyobb segítő tettek, az atójavítástól kezdve az Üzenet postázásáig. Kérünk mindenkit, adja meg továbbra is ezt a nélkülözhetetlen segítséget, dolgozzunk továbbra is együtt keresztényi szeretetben és megértésben.

Az elmúlt esztendő legfontosabb eseménye, számunkra, a lelkészi szolgálat betöltésében történt változás volt. Április első napjaiban visszatért Magyarországra nt. dr. Domján János, kinek munkája, a nagytiszteletű asszonyával együtt, maradandó emléket hagyott közöttünk, és megszilárdította azokat az alapokat, melyekre továbbra is építünk. Mély megrendüléssel vettük rövid néhány hónap múlva, 1983 novemberében, tragikus halálának hírért, melyet a presbitérium az Üzenet külön számában, valamint a sajtóban megjelent gyászjelentéssel adott a gyülekezet tudtára. A nagytiszteletű asszonynak telefonon és levélben fejeztük ki őszinte részvétünket. Kérem a közgyűlést, áldozzunk emlékének, valamint azoknak a gyülekezeti tagoknak az emlékének, kik az évek folyamán eltávoztak, egy perces csendes fohással.

Nt. dr. Domján János eltávozása után gyülekeze-
tünk négy hónapig lelkész nélkül maradt. Hálát kell
adni a Gondviselésnek, hogy ezt a négy hónapot így
rendelte el, mert bebizonyosodott, hogy alapjaink
szilárdak, és a nehéz napok csak még jobban össze-
kovácsoltak bennünket. Megszakítás nélkül tovább
folytatódtak a rendszeres vasárnapi istentisztele-
tek, gyülekezeti és vendég-prédikátorok vezetésé-
vel, zökkenésmentesen folytatódott az adminisztrá-
tív irodai munka, a vasárnapi iskola valamint a
hittanórák melyek eredményképpen júniusban 5 kis
magyar tett nyilvános vizsgát kápolnánkban. Ezt
megelőzően gyülekezetünk egy új taggal gyarapodott,
Gyömbér Imrével, kinek hite a konfirmációban nyert
megerősítést.

Habár ez a négy hónap bebizonyította, hogy egy-
házunk alapja a gyülekezet, annak hite és munkája,
nehéz lenne rendszeres fejlődést lelkész nélkül el-
képzelni. Örömmel fogadtuk tehát augusztus elején
a rendkívüli közgyűlés által meghívott lelkészünk-
et, nt. Szilas Knuth Attilát, majd három hónap mul-
va a nagytiszteletű asszonyt és gyerekeit. Uj, bár
már sokak számára régről ismert lelkészünk keze a-
latt tovább folyik gyülekezeti életünk mélyülése
és alapjainak kiszélesítése, éa a presbitérium kü-
lön pontban fogja a közgyűlés elé terjeszteni a
lelkészi szerződés végleges formában való megerő-
sítését.

Ezalkalommal szeretnénk még köszönetet mondani
azoknak az egyház hatóságoknak és személyeknek, kik
a lelkészkeresés hónapjaiban támogattak, valamint
azoknak a lelkészeknek, kik felajánlották segítsé-
güket, de választásunk különböző okokból nem eshe-
tett rájuk. Többen közülük karácsonyi üdvözletek
küldésével is kimutatták testvéri megértésüket.

Mint már említettük az elmúlt esztendőben zökke-
nés mentesen folytatódtak a hittanórák, a vasárnapi
iskola és a konfirmációs előkészítések. Lelkészünk
további közösségi kapcsolatok kimélyítése céljából
bibliaórákat és ifjusági összejöveleteket tervez,
és már előre is kérjük gyülekezetünk támogatását
ezeknek a terveknek a megvalósításához.

Továbbra is szoros kapcsolatokat tartottunk fenn a valenciai testvéreinkkel, kiknek lelkészünk rendszeresen hirdette Isten igéjét, és kikkel egy alkalommal közös presbitériumi gyűlést is tartottunk. Ugyancsak történtek lelkészi látogatások az interior egyéb városaiban, melyek ezévből fokozott mértékben fognak folytatódni.

Egyes gyülekezeti megmozdulások, mint a szeretetvendégségek és az őszi vásár, nőegyletünk jelenlétében fognak szerepelni, így ezekre nem térünk ki részletesebben, de szeretnénk ezalkalommal kiemelni azt az alapvetően fontos szerepet, melyet a nőegylet tölt be gyülekezetünk életében, és a presbitérium legmesszebbmenő elismerését tolmácsolni önfeláldozó és mindig sikeres munkájukért.

Ugyancsak örömmel jelenthetjük, hogy kapcsolataink római katholikus magyar testvéreinkkel továbbra is lehető legmelegebbek. Plébánusuk, Gróza József tisztelendő úr több alkalommal hirdette Isten igéjét templomunkban, és gyülekezetünk tagjai szépszámban vettek részt szeretetvendégségeinken és az őszi vásár munkájában. Nem lenne teljes ez a jelentés ha nem emlitenénk meg, bár már ezévből első napjaiban történt, Irányi László, az emigrációban élő magyar katolikusok újonnan kinevezett püspökének a látogatását, ki templomunkban intézett hozzánk meleg testvéri szavakat, és meglátogatott a paplakon is. Gyülekezetünk vezetősége és tagjai ugyancsak szépszámban vettek részt katolikus testvéreink rendezvényein, szeretetvendégségein és a katolikus egyháztanács külön és megtisztelő meghívása alapján püspökük számára rendezett diszében. Ezek a kapcsolatok nemcsak a szétszórtságban élő magyarság szempontjaiból fontosak, hanem egyúttal egy-egy apró lépést jelentenek a keresztényi együttműködés és testvéri szeretet gyakorlati érvényesülése irányba, akkor, amikor hitünket az anyagi világ felmorzsoló ereje fenyegeti.

Kapcsolataink a genfi evangélikus világszemponttal tovább mélyültek, és fenntarottuk az érintkezést más országokban élő testvérgyülekezetekkel.

Vladár István presbitertársunk, a közös egyház al-elnöke, Braziliában járt mint a caracasi egyház képviselője a világkongresszus előkészítő munkájában, és ugyancsak megbízatást kapott, hogy venezuelai egyházat a júniusban Budapesten tartandó világkongresszuson képviselje.

A gyülekezet egyéb eseményeiről a lelkész valamint a bizottságok vezetői fognak jelentést tenni, de nem lenne teljes a sorra kerülő pénztári jelentés, ha nem hívnám fel már itt is a figyelmet anyagi kérdéseinkre. Évek óta hiányt látunk a közgyűlés elé terjesztett előirányzatokban és ezeket a hiányokat mindig egyesek önzetlen segítsége pótolta. Hálásak vagyunk ezért az adakozásért, kevesen is sokat tudnak tenni, de szükségszerűen emlékeztetnünk kell tagjainkat arra a már három éve tett ajánlatra, hogy egy teljes idős lelkész szolgáltatának az eléréséért hajlandók nagyobb áldozatot is hozni. Sokan ezt meg is tették, egyesek még nem. Kérjük ezeket, tegyék lehetővé azt, hogy nehézségeink ne fajuljanak krízissé. Hálát kell adnunk a Gondviselésnek, hogy tagjaink az országos átlaghoz képest aránylag kevésbé érezték meg a krízis súlyát. Bizva várunk mindenkit.

Anyagi hazajáruláson felül kérjük minden gyülekezeti tag közreműködését és megjelenését istentiszteleteinken, gyűléseinken, A gyülekezet a tagjaiban él, fejlődése tagjain alapszik, jövője tagjaiban, főként fiataljaiban rejlik. Szükséges új arcok, új gondolatok, új munkaerők bekapcsolása.

Amit eddig elértünk nem a mi érdemünk, Istennek legyen érte hála, viszont fogyatékoságaink javítása a mi feladatunk. Elégedettek nem lehetünk, amíg az itt élő magyaroknak csak egy kisebb része az, akire rendszeresen alapíthatunk.

Nagy út van előttünk, munkánk sohasem fog bevégeződni, de Isten segítségével és a gyülekezet egészének magyar és vallás-erkölcsi támogatásával bizunk benne, hogy sikerrel fogunk tovább haladni a megkezdett úton.

Vladár Pál, gondnok.

"LEFELE NÖVÜNK!"

Ki is mondta? Juliska néni?
Szeretetházi kis körünk
melyik fehérhajú lakója?
„Mi már csak lefelé növünk!”

Tréfába bujtatott lemondás!
Vagy nem is az! Boldog titok!
Valami, amit egyre jobban
és sürgetőbben áhitok.

Minden nap csak lefele nőni:
kisebbé lenni szüntelen,
hogy Krisztus növekedjék bennem,
s mindenben minden Ő legyen!

Őt dicsérje minden lehellet!
Őt áldja minden szívverés!
Igy nőni lefelé! Van ennél
boldogitobb növekedés?!

Ez legyen a mi drága titkunk,
aranymosolyú örömünk,
hogy Ő lesz bennünk mind nagyobbá,
s mi már csak „lefelé növünk”.

Türmezei Erzsébet

Az Acción Ecumenica Catiaban segélyhelyet tart
fenn, ahol orvosi és fogorvosi rendelés van a
Bárrío lakói számára. A költségeket részben
használt ruha eladásból fedezik. Ruhaadományokat
köszönettel fogadunk a lelkészi hivatalban.

LELKÉSZI JELENTÉS az 1983. évről.

A napokban lesz fél éve, hogy Caracasba érkeztem, tehát lehet mondani, hogy kissé megkésve, mégis most szeretném avval kezdeni, hogy köszönetet mondjak azért, hogy a gyülekezet engem ismét meghívott lelkésznek. - Talán merész lépés volt, részetekről is, részemről is, de aki Istenben bizva tesz lépéseket, az biztos cél felé halad.

Visszafelé tekintve Istennek kell hálát adnunk, hogy egyházát az elmúlt évben is fenntartotta és megerősítette közöttünk. Nem magától értődő dolog, hogy vasárnapról vasárnapra meg van az alkalom arra, hogy istentiszteletre jöjjünk össze, és az sem magától értődő, hogy magyarul hallhatjuk az igét. Ezt természetesen mindenki tudja, s a gyülekezet legtöbb tagja meg is hozta érte az áldozatot. Istené legyen a dicsőség azért, hogy bennünket is felhasznál országának építésében.

Az elmúlt év folyamán Caracasban 53 istentisztelet volt, melyből 11-et világi igehirdető tartott. Az átlagos részvétel 44 volt. 10 alkalommal volt urvacsoraosztás összesen 361 résztvevővel.

Vidéken 7 istentiszteletet tartottunk, átlagosan 23 személy részére.

A gyülekezetben 4 keresztelés, 4 esketés és 1 konfirmandus volt. 1 egyháztagot temettünk el. Az iskolaév tartama alatt hetente volt hittanóra.

Az év utolsó 5 hónapja alatt a lelkész 70-80 látogatást tett. Résztvett a Magyar Házban a vacsorákon és kulturális rendezvényeken. Egy alkalommal volt ökuménikus istentisztelet, amikor Gróza József katolikus lelkész hirdette az igét templomunkban, egy alkalommal pedig a protestáns lelkész prédikált a cserkész tábori misén. - Ezenkívül a skandináv istentiszteletek megtartásánál is közreműködött a lelkész.

Az eleven egyházi élet feletti örömünk azonban kell hogy felelősségtudatot ébresszen bennünk mindazok iránt, akik még nem találták meg az utat a gyülekezet közösségébe és ezért talán Istenhez sem. Ezen

a téren kérem a gyülekezeti tagok segítségét, mert én magam sokszor nem tudom, hogy hol van valaki, aki várja a lelkész látogatását, kik vannak egyedül.

A hivatás és a szétszóródott egyháztagok egybegyűjtése természetesen nem csak a lelkész feladata, hanem mindenkié. Igyekeznünk kell arra, hogy senki se érezze magát feleslegesnek, hogy aki eljön az istentiszteletre otthon érezze magát.

Két dolgot szeretnék még megemlíteni, amit hiányként érzek: A konfirmált ifjuságnak nem volt még összejövétel, pedig biztos vagyok benne, hogy nekik is vannak kérdéseik Istennel, vallással, bibliával kapcsolatban, melyekről beszélgethetnénk. Ha valaki ennek a feladatnak megoldásában tudna segíteni, annak nagyon örülnék.

A másik, hogy nagyon kevesen jönnek be a lelkészi hivatalba beszélgetésre. Az istentisztelet utáni együttlét kellemes ugyan, de igazi beszélgetésre ott nem igen kerülhet sor.-A lelkészhez bármikor lehet jönni, bejelentés nélkül is, persze biztosabb, ha először telefonálunk, hogy van-e otthon valaki.

Befejezésül köszönet mindazoknak, akik hűséggel vettek részt a gyülekezeti életben. Én örömmel hirdetem az ígét ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek, de bevallom sokkal nagyobb öröm és buzdítás az, hogy itt egy közönséges vasárnapon is 30-40-en vagyunk, a nagyobb ünnepeken meg több mint kétszer annyian.- Adja Isten az Ő ígéje által, hogy mindenki úgy érezze, hogy érdemes templombajárni, mert ott kapjuk azt a hitet és békességet, amely erőt ad hétköznapjainkra.

Knuth Attila, lelkész.

A LORANTFFY ZSUZSANNA NÖEGYLET JELENTÉSE

Az 1983 évi munkáról.

TISZTELT KÖZGYÜLÉS!

Először is szeretném felsorolni az 1983-as év fontosabb megmozdulásait. Február 23-án kártyadélután rendeztünk a Szent Erzsébet Kath. nőegylettel közösen a magyar házban, melynek bevételét megfelelően, 2.500 Bolivárt juttattunk a Sociedad Anticancerosa -nak.

Március 4-én főztük a magyarházi társas vacsorát. Március 27-én böjti szeretetvendégség volt, melyen nehéz szívvel búcsúztunk el Nt. Dr. Domján János lelkipásztortól és felesége Erzsikétől, akik haza mentek Magyarországra. Emléül a Nöegylet egy ezüst tálat ajándékozott nekik, melybe belevettük szeretetünk jelét. Husvét vasárnapján megrendeztük a hagyományos tojáskeresést gyermekeinknek és anyáknapján megajándékoztuk az édesanyákat a templomban.

Közügyülésünk a múlt évben juniusra maradt, anynyira tele volt előtte az agendánk, nem tudtuk előbb megtartani.

A hitoktatás befejeztével megajándékoztuk tanulóinkat egy-egy szép könyvvel.

Új lelkipásztorunk megérkezése előtt, rendbe hoztuk a paplakot, pénztárosunk megcsinálta a leltárt, festettünk, tisztítottunk és új dolgokat szereztünk be a paplakra, így utolsó beszerzésünk pár nappal ezelőtt egy új jégszekrény volt.

Boldogan fogadtuk Nt. Szilas Attila lelkipásztorunkat, aki már itt volt a vásárra és óriási segítségünkre volt.

Őszi vásárunk Okt. 16-án hála Istennek vára -kozáson felül jól sikerült mind erkölcsi, mind anyagi téren.

Az 1960-as évek eleje óta először történt meg, hogy gyülekezetünk tagjaihoz kellett hogy forduljunk kisorsolandó tárgyakért és felhívásunkra hálával kell elismernünk, össze is gyűltek az adományok úgy hogy az 1983-as sorsolás ajándékai semmivel sem maradtak hátra az előző évekkel szemben. Ezt a kérésünket a gazdasági viszonyokra való tekintettel az idén is meg fog kelleni ismételnünk.

Sajnos a sorsjegy eladás nem ment olyan jól mint máskor. Az ételek kitűnőek voltak hála Pesti Klári ételmegbizottunknak és segítőinek. Az eső ellenére vásárunk látogatottsága elég jó volt, s bár magunk se hittük, bevételünk több volt, mint valaha.

December 11-én Adventi szeretetvendégség volt kis karácsonyi vásárral, mely egyben Lelkipásztorunk első szeretetvendégsége volt mióta újra közöttünk van és megismerhettük és szívünkbezárhattuk kedves feleségét Hjördis-t és kisfiát Kristofot. Ezen a kedves meghitt megmozduláson 120-an voltunk és szeretettel köszönthettük úgy katolikus testvéreinket, mind a Faludi énekkar tagjait akik mág szebbé tették a harmoniót. Dec. 25-én istentisztelet után megajándékoztuk gyermekeinket és Valenciái gyermekeket karácsonyi ajándék csomagokkal.

Egy szomorú eseményt kell még említenem. Nt. Dr. Domján János halála mely mindnyájunkat mélyen elszomorított. Hogy felesége Erzsikének együttérzésünket és gyászunkat kifejezésre juttathassuk, a Lórántffy Zsuzsánna nőegylet külön koszorút küldött kedves eltávozott Nt. úrnak temetésére, mely Nov. 28-án volt. Budapesten.

Az elmúlt 1983-as év mindnyájunknak anyagi felfordulásokat okozott s ebből Nőegyletünk sem kivétel. Bár még nem éreztük annyira a Dollár emelkedését a vásárra importált árukön mert kevés kivétellel meglevő 4.30-as Dollárunkat költöttük, annál nehezebb lett az Erdélybe és Magyarországra küldött karácsonyi segélyekre megszerezni a valu-

tát. Így a megszokott 20 személynek küldött 100-100 \$ helyett idén csak 12 nyomorgó testvérünket tudtuk megajándékozni, 9-et Magyarországon és 3-at Erdélyben. Így is hálásak lehetünk Sándor Gizike pénztárosunknak és Dózsa Ady mamának, hogy bankáron előteremtettek annyi valutát.

Arról természetesen szó sem lehet, hogy Burg-Kastl-i iskolát olyan mértékben támogassuk mint az előző évben, de Venezuelában is több és több segélyre van sajnos szükség és segélymegbizottunk Fedor Rezsőné igen komoly munkát végzett ezen a téren is.

Hála az Úrnak, hogy adhatunk és még van miből mert rászorulóik mindig lesznek.

Végül is köszönetemet szeretném kifejezni mindenkinek aki Nőegyletünk munkáját támogatta, úgy dolgozó tagjainknak, mint mindenki másnak aki munkánkat előmozdította és sikeressé tette és akiket névszerint fel se tudnék sorolni oly nagy számban vannak. Hiszem, hogy a múlt évben mutatott áldozatkészség és lendület folytatódni fog ebben az 1984-es évben is.

Kérem a Nőegylet jelentésének elfogadását.

Vladár Istvánné
elnök.

Az Őszi Vásár összbevétele	85.307,30
kiadások	29.842,78

Az év folyamán segélyekre kiadva	33.273,75
Egyházi hozzájárulás	15.000,00
Paplak karbantartás, felújítás	10.287,00

A Közgyűlés részletesen tárgyalta a múltévi pénztárosi jelentést és a jövő évi költségvetést. Itt csak röviden közöljük az adatokat összevonva:

<u>Bevételek</u>	<u>1983</u>	<u>1984</u>
Hozzájárulás	53.075	65.000
Persely	30.245	35.000
Adományok	34.400	34.250
Nőegylettől	15.000	20.000
Egyéb	<u>12.167</u>	<u>21.750</u>
	144.887	176.000

Kiadások

a közösegyháznak	25.200	30.000
lelkésszel kapcs.	82.800	96.920
iroda, Üzenet stb.	23.200	33.600
karbantartás	5.000	14.000
egyéb	<u>10.496</u>	<u>12.100</u>
	144.696	186.620

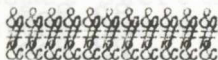
Ezenkívül felhatalmazta a Közgyűlés a Presbitériumot, hogy a várható áremelkedésekkel kapcsolatban 72 ezer bolivár többletet felhasználhat a jövő évben rendkívüli közgyűlés összehívása nélkül.

§ § § § § § § §

A Közgyűlés megerősítette a gyülekezet lelkészének, Knuth Attilának a meghívását egy három éves időszakra, melyet remélhetőleg még újabb három évre meg lehet majd hosszabbítani. A hivatalos beiktatásra március 4.-én kerül sor a 10,15-kor kezdődő istentisztelet keretében.

HÁLAADOMÁNYOK

Az évek során karácsonykor az Üzenettel egy kis boríték szokott kimenni a gyülekezet tagjaihoz, amelybe Isten iránti hálánk jeléül az egyháznak szánt karácsonyi ajándékot szoktuk beletenni. Ezévből, mivel Domján János lelkész ur halála alkalmából külön számot adtunk ki, nem volt karácsonyi szám, így a boríték sem ment ki. Ennek ellenére természetesen sokan adtak hálaadományt, de ha még valaki szeretné pótolni az elmaradt adakozást, most mellékelünk egy borítékot. - Adjunk hálát Istennek, hogy a világkrízis ellenére nekünk azért még egész jó dolgunk van.

Többször felmerült a gondolat, hogy jó lenne héha összejönni az istentiszteleten kívül is, hogy kötetlenebb keretek között beszéljünk hitünk kérdéseiről, akár a vasárnapi prédikációval, akár más problémával kapcsolatban.

Első alkalommal kedden, február 28-án a paplakon jövünk össze, ahol azt is megbeszéljük, hogy hol, milyen napokon folytassuk a beszélgetéseket. Mindenkit szívesen látunk este 8 órakor.

Az Üzenet kiadói hálásak lennének, ha az olvasók esetleges címváltozásukat közölnék a lelkészi hivatallal. - Ugyesztén hálásak vagyunk olyan protestáns magyarok címéért, akik nem kapják a lapot, akár Caracasban, akár az interiorban.

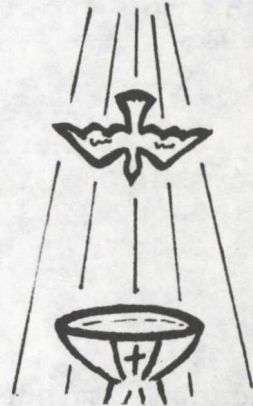

1983. november 19.-én tartották esküvőjüket Georg Rejzek és Livia Carmen Láng Zádor El Bosqueban Puky Ákos lelkész szolgálatával.

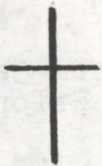
1983. november 26.-án volt Mario Carfi és Éva Udvaros Huber esküvője a La Castellnai templomban.

1984 január 15.-én kereszteltük Alejandro Luis névre Luis Betancourt és Buzás Judit kisfiát.

1984 január 22.-én kereszteltük Miguel Armando névre Felix A Corrales Morales és Matute Éva de Corrales kisfiát.

Itt mondunk köszönetet a szép magyaros himzésű oltárterítőért, melyet a Buzás Család ajándékozott templomunknak.

1984. február 3.-án temettük el San Felipeben Dózsa Andrásné sz. Magor Karolin testvérünket, aki 1907-ben Magyargencsen született.

Feltámadunk!

Congregación Hungara
Apartado 68 360
Caracas 1062-A
Venezuela.

IMPRESOS
No Comerciales

Rdo G. Párfay
PO Box 66
Ch-1211 Genève
Suiza

Istentiszteletek

Caracasban minden vasárnap 9-kor, kivéve március 4.
-amikor a közösegyház évi közgyűlésén Knuth Attila
lelkész beiktatására kerül sor a 10:15-kor kezdődő
istentiszteleten.

Valenciában a hónap utolsó vasárnapján,

A lelkészi hivatal címe: Prolong. 4a. Av. con 3a.
Transv. de Altamira-La Castellana -Qta. La Reforma.
Tel.: 33 73 52

Postacim: Apartado 68360, Caracas 1062-A